

Det, der bestaar

Peters første Brev.

Kap. 3, 18—22. Thi ogsaa Kristus led een Gang for Synder, en retfærdig for uretferdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han, som led Døden i Kød, men blev levendegjort i Aanden, i hvilken han ogsaa gif hen og prædikede for Aanderne, som vare i Forvaring, som forud vare genstridige, dengang Guds Langmodighed ventede i Noas Dage, medens Arken byggedes, i hvilke saa, nemlig otte, Sjæle bleve frelst igennem Vand, hvilket nu ogsaa frelser eder ved sit Vandbillede som Daab, der ikke er Hjærnelse af Kødets Urenhed, men en god Samvittigheds Pagt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse, han, som er farin til Himmelen og er ved Guds højre Haand, efter at Engle og Myndigheder og Kræfter ere ham underlagte.

Kristi Fornedrelse og Ophøjelse.

Denne Afnit slutter sig ganske nær til det næstforudgaaende, særlig til Ordene: „Thi det er bedre, om det saa er Guds Villie, at lide naar man gør godt, end naar man gør ondt.“

Der blev for (2, 21—24) henvisning til Kristi Lidelse, i Forbindelse med Formaning til Tjenerne eller Trællene om gerne at lide under urimelige Herrer, ligesom Kristus havde lidt uretferdigt; men her er Formaning rettet til Kristne i Almindelighed, og saa henvises her til, hvorledes Kristus led indtil Døden paa Korset, og det endte saa med, at han endog blev saa højt ophøjet, at Engle og Høvedsdommer og Magter er ham underlagte.

Den Trost, som ligger deri for Kristne, som maatte lide uretferdigt her i Tiden, er Hovedtanke i dette Afnit, og en herlig Tanke er det, skrevet til at give lidende Kristne Mod til at holde ud i Saab om at skulle beriggøres med Kristus (Rom. 8, 17).

Men i Forbigaaende kommer Apostelen til at udtale sig om to meget betydelige Spørgsmaal — Kristi Prædiken for Aanderne i Forvaring og saa Daaben.

Angaaende det første Spørgsmaal vil vi først indrømme, at vi ikke magter det; de stærke og bedite Skriftfortolkere er uenige om Forskellen og Anvendelsen af, hvad Peter her siger, følgelig kan det ikke paatales, at nogen af dem har magtet det.

Men vi vil pege paa, hvad der klart siges.

Først siges der, at Kristus led for Synder, og at det var for andres Synder han led, det fremgaar klart af Ordene „en retfærdig for uretferdige.“

Dg saa siges der om Hensigten med hans Lidelse (nogle oversætter Død): „for at han kunde føre os hen til Gud.“ Det gaar altsaa et Skridt længere og siger, at det var for os, Kristus led, for at føre os uretferdige Synder ind i Samfund med Gud.

At Kristus „led Døden i Kød“ er jo let forståeligt, da han udaandede paa Korset; og Spødsittet i hans Side aabenbarede jo indlydende, at han var død. At han „blev levendegjort i Aanden“ vil vi hertil forstaa i Forbindelse med hans Ord: „Fader! i dine Hænder befaler jeg min Aand.“ (Luk. 23, 46), altsaa at hans Aand ikke døde, kun skiltes fra hans Legeme.

I hvert Fald siges her klart, at Kristus i Aanden gif hen og prædikede for Aanderne, som var i Forvaring, som forud vare genstridige, den Gang Guds Langmodighed ventede i Noas Dage.

Dr. Rordam oversætter her: „som forud havde været uldydige,“ og den engelske Oversættelse har: „hvilke afortime være disobedient.“ Det samme Ord oversættes ellers ogsaa med „vantro“.

Men hvilken Oversættelse vi end benytter, saa læses her klart, at de, der ikke adlod Noas Prædiken, førte en aandelig Tilværelse i Hades, hvor de var i Forvaring eller Fængsel, og at Kristus mellem sin Død og Opstan-

delse i Aanden prædikede for dem.

Han mødte dem altsaa i en saadan Skikkelse, at de i deres aandelige Tilværelse kunde fatte hans Prædiken. Men dette er saa ogsaa alt, der med Bestemthed kan siges.

Peter siger ikke, hvad Kristus prædikede; Rordam paastaar, at Ordet „prædike“ uden nærmere Tilføjelse kun kan forstås om at forkynde Evangeliet, og det anser vi for rimeligt.

Men det næste Spørgsmaal bliver saa, om saadan Forkyndelse kunde modtages af disse forud vantro Aander til Frelse? Eller var deres Stæbne afgjort for evigt, da de forud ikke troede, saa Evangeliet nu lod for dem som en Dom over deres Vantro?

Vi skal i saa Henseende kun henvises til 6. B. i næste Kap.: „Thi derfor blev Evangeliet forkyndt ogsaa for døde, for at de vel skulde være dømt paa Menneferss Vis i Kød, men leve paa Guds Vis i Aanden.“

Disse Ord kan ikke godt tydes paa anden Prædiken for døde end den, Peter fort forud har omtalt (3, 19—20). Her er ikke Tale om aandeligt døde Mennefers, heller ikke om Evangeliets Forkyndelse for døde Mennefers, medens de endnu levede.

Men der er en Mulighed for at antage, at Apostelen sigter paa en Forkyndelse for troende døde, saa at Kristi Forkyndelse i Hades (de døde Aanders Opholdssted) har lydt baade for dem, der var i „Fængslet“ og for dem, der var i „Paradis.“

Der kan altsaa ikke siges noget bestemt om, at Kristus forkyndte Evangeliet til Frelse for dem, der var genstridige eller uldydige i Noas Dage, og selv om man antager en saadan Mulighed, saa er der to Ting, vi maa mærke os: 1) at Frelsens Betingelse vilde være den samme som før og som altid, og 2) om Evangeliet lod til Frelse for disse, saa var dermed ikke sagt, at det vilde lyde efter Døden for saadanne, som har hørt Frelsens Evangelium, medens de levede, og ikke troet.

Skvad der siges om Daaben er fort og godt, at den frelser, at den er noget mere end en Hjærnelse af Kødets Urenhed, at den er en god Samvittigheds Pagt med Gud.

Der bør dog lægges Bægt paa at her ikke staa Samvittighedsagt i eet Ord. Det er nemlig ikke Bægt, Trøstet skal lægges paa, det er derimod den gode Samvittighed.

Meningen synes at være den, at en Synder i Daaben faar Syndernes Forladelse og Bærneret og dermed en god Samvittighed og Frihed til at henvende sig til Gud og bede til ham som et Barn til sin Fader.

Aften o Mor en

(Af Ivar Marius Hansen.)

„Dg der blev Aften og Morgen første Dag.“

1. Mos. 1, 5.

III.

Aften.

Patriarken Jafak var ikke saa begavet og mangefidig en Mand som t. Eks. hans Fader Abraham eller hans Søn Jakob; men han var en from og oprigtig Mand. Dg han har givet os et skønt Eksempel for Aftenen, som vi læser om ham: „Han var henvend Aften gaet ud paa Marken for at holde sin Bøn“ (1. Mos. 24, 63). I Aftenstund søgte han Hvile og Samfund med Gud i Bøn. Dg han blev rigt belønnet, først paa en skjult Maade, som intet er fortalt os om, kun, at vi ved, at „Herrens Dren bar lagt til hans Bøn“ til at velsigne og styrke sin Tjener, og dernæst ved at Elieser kom med Rebekka til ham. Den, der i Aftenstunden tænker paa Gud og søger ham i Bøn skal nok finde Velsignelse og Belsønning af Naade.

En god Ting maa det være om Aftenen at lade sin Tanke hvæle ved Jesu Bøn og Blodsved i Gethsemane. Det var en Aftenstund, han maatte kæmpe der under stærke Raab og Taarer. Sandsynligvis varede hans Kamp i Urtegaarden afsluttelige Timer. Men det var for os, som vor Stedfortræder, han kæmpede. Dg ofte burde vore Aftenanker vende sig hid til Guds-

lammet, som bar Verdens Synd, og til den „blodige Dag, som randt paa Græsset af hans Aarers Purpurblode.“

Lad os ogsaa betænke vor egen Aften, vort Livs Aften. Den vil ikke lade vente længe paa sig for nogen af os. Vort Timeglas kan snart være udrundet. Der har været saadanne, som har ladet sig lægge i Kiste i levende Live, ladet sig salme troede og Udfene sluffe i Skappellet, for at søge sig i at dø, medens de levede. Det forekommer mig dog at have noget teatralisk over sig; og derfor kan vi staa en Streg over den Komædie. Men den Sog at tænke paa Døden og berede sig for den, den bør man fandelig ikke staa Streg over, men tage den frem snarest muligt og søge os i med Paulus „daglig at dø.“ Brorion hylede med Dødstanken om Aftenen; thi han svinger i sin eneste Aftenfælde: „Jeg ved min Sengestof har mer end Glæde nok, at jeg maa tænke paa mit sidste Straa.“ Biheller ikke du Dødstanken fra dig i dine Aftenanker. Tænk ogsaa paa dit sidste Straa.

Lad os om Aftenen ogsaa huske med Tanke paa Verdens Aftenen. Den kan ikke være langt borte. Efter alle Solemærker at domme, nærmer denne Tidsald sig sin Afslutning. Mere og flere Tegn paa, at det lider mod Aften for den gamle Jord viser sig. Dg da lad os huske paa: „Een uden Kraften er Kirkenes største Fæst, mod Verdens Aften skal Bruden pyntes bedst.“ Stærkfridom er der mere end nok af; lad os søge efter at eje den ægte Gudsfrugt. Høfleri er Fæst, er „den forte Død.“ Gud bevare os fra denne meget udbredte Fæst! Dg saa Brudens Pant! Brøllupet staa for Døren for Herrens hellige Menighed. Lad hans Brud smykke sig og føre sig som Guds udvalgte hellige og ælfte indelrig Varmhjærighed, Godhed, Æmghed, Sagtmødighed, Langmodighed og isere sig Kærligheden, der er fuldkommenhedens Vaand. „Høre dig den Herre Kristus og drag ikke Omfjorg for Kød, saa Begæringer vækkes,“ skal være vore højeste Beftærelser mod Verdens Aften.

Lad os heller ikke som en alvorlig Eftertanke glemme, at Djævelen er en Markets Mand, der regerer i denne Tids Mørke, og han vil heller ikke forsumme at angribe os om Aftenen. „Now, get busy“ herer man ofte sagt. Det er som Djævelen kommanderer alle sine onde Aander og Markets Magter paa samme Maade om Aftenen. Da faar de travlt med at forføre Mennefersne til det onde. Den mest og værste Synd gaar nok i Svang om Aftenen. Ved den Tid holder man Epillegilder, Hødgilder, Driffegilder, Lyfegilder, Dansegilder, Maffesrader, og af anden Verdslystighed, og Djævelen staa fristende bag ved det hele. Scriber siger: „Du Aftenen fortaar Djævelen at søge sin Jord og ved alle Slags Lejligheder at aande paa os; ofte fortællendes af vore Venner eller Hjender noget ubehageligt og fortrædeligt, ofte usammelig og urent, undertiden noget morsomt, som siden, naar vi er alene og søger No, bliver lige som et urent Garn eller en Tornebusk, hvori vort Sind indvickles og plages. Enten det nu luffes for Satten eller ikke, saa opnaar han dog dette dermed, at han mangen Gang forhindrer og svækker vor Andagt, forstyrrer vor No og bringer vort Sind og vor Tanke paa Afveje.“

Ja, vi maa vogte os for „Lufvindstærken“ altid, ikke mindst om Aftenen og staa ham imod, enten han kommer som Løve, Slange, Ull eller Engel, og som Apostelen siger „væbne os med Kristi Sind“ (1. Pet. 4, 1). Den Bæbning alene kan holde mod Djævelens Pileskud og Anfald. Na, bliv hos os, Mester, Jesus, naar Dagen helder!

Bliv hos mig, kære Herre Krist, naar det mod Natten stunder! er du hos mig, da ved jeg vist, at sødelig jeg klunder; bliv hos mig til min sidste Stund og sig til mig i Dødens Stund: jeg dig til Himlen fører!

En Præst.

Han laa og sfjalv i Dødens Stund, Det dirred tungt omkring hans Mund, Han tryffed Præstens Haand, der stod Med angstfuld Sind og lidet Mod.

D, sig mig, Præst, hvis du det ved, Er der bog Grav en Evighed? Men gif mig ingen Teori, Huff, snart er alt med mig forbi!

Nej, byd mig intet Hjernespind! Se, Døden huser alt min Kint! Ej Talemaader mer slaar til — Nej, Sandhed kun jeg høre vil!

Skvad der og der at læse staa, Skvad lærde gatted paa i Gaar, Er ikke, hvad jeg vide vil, Men kun, hvad bliver jeg nu til?

Hvor gaar jeg hen? hvad aabner sig, Naar Døren luffes efter mig? Jeg Bished, Bished spørger om, Ej Kirken eller Verdens Dom.

Hvert andet Spørgsmaal huser ned, Men det: — Er der en Evighed? Hvor gaar jeg hen i næste Nu? Det fulder mig med Nattens Gru!

Nu, Præst, om du det kan, saa gif Mig Bished om det andet Nu! Sig mig det, hvis du noget ved, Skvad gemmer Ordet Evighed?

Er her den sidste Grænse sat? Er Livets Maal den forte, Nat? Og er det sandt, hvad ifrovet staa, At død Mand til sin Dommer gaar?

Men svar mig jaudru! — delg det ej!

Hvis bag ved Graven du ser Vej! Dg ser du ingen, — sig det frit: Thi tomme Træjer baade lidt!

Fortæl mig ej, at jeg var god, At Pligtens Vej jeg ej forlod, At jeg et Mønstet var som saa, Dg derfor nok skal Himlen naa.

Jeg ved det bedre, føler grant, Kun til mig selv jeg Kranke bandt, Dg kun mit eget herte jeg, — Jeg anser — Døden franger mig!

Lavs stod den unge, lærde Præst I Sjaaleangitens folde Blæst; Der laa en Sjael ved Graven Mand Dg hviiffed: Trøst mig, men vær sand!

Lidt havde han døghindigt talt Dg Klomter og smaa Jagle malt, Delt Trøsten ud saa rundelg Om Gensyn hjit i Simmerig.

Lit naar hans Tanfes Lynglum fteg, Blev mangen Synder ræd og bleg, Dg fornfuldendt hans Tale lød Snart stary og stærk, snart varm og blød.

Som Præst med Kirken Myndighed Alt Sværmeri han sluffs flog ned Dg nød juld mangen Sejersrus, Naar juld til Trængsel var Guds Hus.

Hvor Talen snart som Tordenbrag Dg snart som bløde Hærpelag, De mange Hjerter tryllebandt Dg ingen spurgte: Er det sandt?

Men her, her laa en Sjael og stred Dg bad om Lys, naar Sol gif ned, Dg her foran den store Rød, Han fette: Stene blev hans Brød.

Med Gysen hos sig selv han fandt En Tvivl, der hviiffed: Var det sandt? Dg tro'de jeg det selv juld ud, Det Ord, jeg jagde, som fra Gud?

Naar driffig jeg min Tales Traad Gav Ravn af Herrens Ord og Raad Dg dertil Folkets Tanke bandt, Var for min egen Sjael det sandt?

Han stirred paa den syge ned, — Et Snygge gennem Stuen led, Et Rødfriig og et Suk, der lød, — Saa blev det stille, — han var død!

Han fik ej Lys, han fandt ej Fred, Hvor over Grænsen tyft han stred! Det var som dette bruffne Blif Igennem Præstens Sjerte gif:

Flødesparende Maskiner.

Der som De endnu bruger den gamle Metode — sætter Deres Mælk i Fade og selv skummer den — tabes fra en fjerde til en tredie Del af Deres Fløde. Og hvis De bruger en „Separator“, som ikke er af de bedste, tabes mere Fløde, end De aner. Intet Tab paa Landbrugets Omraade burde tillades i disse Tider. Køb en „LILLY“ eller „PRIMROSE“ „Separator“ og stands Flødetabet.

Undskyld Dem ikke med at sige, at Fløden, som lades tilbage i den skummede Mælk, feder Svinene eller Kalvene. Det er ofte blevet bevist, at Kreaturerne trives lige saa godt paa „Separator“ skummet Mælk med en Tilsætning af Oljemel. Fløde efterladt i skummet Mælk er spildt Fløde.

Ved at bruge „LILLY“ eller „PRIMROSE“ „Separators“ faar man al Fløden med Undtagelse maaske af en Draabe til hver „Gallon“ Mælk. Dette kan vi bevise.

Desforuden er vore „Separators“ bekendt som Maskiner, der er lette at haandtere og lette at rense. De er meget holdbare og gør det samme gode Arbejde Aar efter Aar.

Køb en „LILLY“ eller „PRIMROSE“. Hvad De sparer ved at standse Flødetabet vil snart betale, hvad Maskinen koster. Besøg de lokale Købmænd, som sælger vore „Separators“, eller skriv efter Katalog.

INTERNATIONAL HARVESTER CO. OF AMERICA
(Incorporated)
Chicago U. S. A.

HJÆLP AT BRINGE SEJREN HJEM VED AT PLØJE DYBT OG HØSTE GODT.

Jorden maa dyrkes og bringes til at yde mest muligt baade i U. S. og i Canada. Et Allemandstæg behøves for at vinde. Der kræves en langt større Produktion af Kornet baade her og i Canada. I Aar har vi knap 100,000,000 Bushels Hvede at undvæe til vore trængende europæiske Vaabenfæller.

Enhver frugtbar Plet maa dyrkes. Enhver Kraft maa tages i Brug.

I det vestlige Canada findes store Arealer af god Jord, men Arbejdskraft mangler. Der maa sendes Hjælp til at faa Sæden i Jorden.

I 1917 avledes i Canada 225,000,000 Bushels Hvede. I 1918 maa Produktionen bringes op til 400,000,000 Bushels.

For at det kan ske, maa der sendes Arbejdskraft udefra. De forenede Staters Regering har Brug for enhver, der er i Stand til at udføre Farmarbejde i Aar. Vor egen Jord maa selvfølgelig dyrkes først, men vi maa tillige sende Hjælp til Canada. Saa snart vi har en Mand at undvære, maa han sendes til Canada. Skriv til dette Bureau, saa skal De faa Besked om, hvor De kan gøre størst Nytte.

Arbejdere behøves i det vestlige Canada senest 5. Maj. Lønnen til duelige Arbejdere vil være fra \$50 om Maanedens og opad, med fri Kost og Logi.

De, der melder sig, vil blive budt hjertelig velkommen, finde gode Hjem og faa rigelig Kost og Løn. De vil kunne rejse i Canada frem og tilbage mellem Gænsen og Arbejdspladsen for 1 Cent per Mil.

Om nærmere Oplysninger, henvende man sig til U. S. EMPLOYMENT SERVICE, DEPT. OF LABOR, Omaha & Lincoln, Nebr.

Banish-Bøgerne.

Efter Ried. Fire Veninder. Tre Mennekersøn.

Alle indbundne i net og solidt Skirtingsbind. Pris for hver Bog 80 Cents.

Specielt: Naar alle 3 Bøger bestilles paa een Gang faas de — porto frit tilhænt — for \$2.25.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Easy to figure the PROFITS

Over i det vestlige Canada kan De herte godt hærve for \$15 til \$50 pr. Acre, der vil aale 20 til 45 Bushels \$2 Guede pr. Acre — det er let at faa ab fæstnelser. Mange Farmere i det vestlige Canada (Wab. ser af Dem fra U. S.) har betalt for Landet ved en enkelt Aabing.

3 rit Homestead Land paa 160 Acres hver eller flere noget af det lutt mærfede Land i Manitoba, Saskatchewan eller Alberta. Tænk hvad De kan herte paa Guede til \$2 pr. Acre og Kampet faa let af faa. Gode Voffinger og laa af Guede, Vug og Lin. Blandt Farming. Almatet er sund og behagelig, ubærfede Jernbanefer, Bndelser, Skole eller Literature og lare Jernbanefer til Eupl. af Samtraatten, Elwaue, Canada, eller til

Scandinavian Dept. of Canadian Government, 211 Jackson St., Sat. Paul, Minn.

W. V. BENNETT, Room 200 Dec Bldg., Omaha, Nebr.